

Indholdsfortegnelse

Del I: Introduktion	3
1. <i>Baggrund</i>	3
2. <i>Problemerne i et typisk muslimsk land</i>	4
Egypten: et case studie	4
3. <i>Forslag fra andre politiske partier</i>	5
4. <i>Understøttende dokumenter og islamiske beviser</i>	6
Del II: Økonomien (bemyndigelse af individer, selskaber og stat)	6
1. Hovedtemaer	6
a. Sharia frigør rigdom ved at eliminere renter (<i>riba</i>).....	6
b. Stabilisering af pengeforsyning og priser	7
c. Lav beskatning, der fremmer iværksætter og frembringelse af rigdom	8
d. Sikring af basale behov.....	8
e. Muliggørelse af konstruktiv stræben efter rigdom	8
f. Sikring af cirkulation og fordeling af rigdom.....	9
2. Skabelse af økonomisk råderum for staten	9
a. Frigørelse af statsudgifter.....	9
b. Stabilisering af statsindtægterne.....	9
3. Fordeling af rigdom og beskyttelse af den offentlige interesse	10
a. Fordeling af rigdom og forhindring af pengeophobning.....	10
b. Administration af national ejendom i henhold til den offentlige interesse.....	11
c. Beskyttelse imod virksomhedsmonopol.....	11
d. Forhindring af virksomheders skade på samfundsværdier.....	11
4. Økonomisk styrke til borgeren	12
a. Mod eliminering af fattigdom og sult.....	12
b. Afskaffelse af skattebyrden	12
c. Maksimering af beskæftigelse og iværksættelse.....	12
5. Fremmelse af handel	13
a. Lav beskatning af virksomheder.....	13
b. Opbygning af vital infrastruktur for erhvervslivet	13
c. Blomstrende realøkonomi kontra falsk finansøkonomi	13
d. Målrettede statsbevillinger	14
e. Ansvarlige profitdelende firmastrukturer	14
6. Fremmelse af landbrug	14
a. Udvikling af uanvendt jord	14
b. Overflytning af ejerskab på uanvendt landbrugsjord.....	14
c. Forbud mod udbytende udlejning af landbrugsjord.....	14
7. Det økonomiske bidrag fra sadaqah	15
8. Strategisk engagement i den globale økonomi	15
a. Selvforsyning	15
b. En integreret økonomi	15
c. Udnyttelse af naturressourcer, jord og arbejdskraft.....	15
d. Virkningen af internationale valutakurser.....	16
Del III: Politik (ansvarlig regeringsførelse, repræsentation og retfærdighed)	16
1. En effektiv visionær leder	16
2. Adskillige midler til at stille lederen til regnskab	17
3. Sharias upartiskhed, retsvæsenets uafhængighed og legislativ stabilitet	18
4. Retsstyre	18

a.	Specialiseret retsvæsen	18
b.	Dedikerede domstole for uretmæssigheder i styret	19
c.	Ingen straf uden en dommers afgørelse.....	19
d.	Ingen er hævet over loven	19
e.	Ingen tortur/vilkårlig fængsling	20
5.	Politisk deltagelse og repræsentation – Umma-rådet.....	20
a.	Rådets omfattende beføjelser	20
b.	Repræsentation og afstemning til rådet og Kalif-posten.....	21
6.	Etablering af sammenhængende medborgerskab	21
7.	Beskyttelse af ikke-muslimske borgere	21
8.	Offentlig sikkerhed og standarder	22
9.	Statsadministration til befolkningens gavn	22
10.	Politiet som offentlige tjenestefolk	22
11.	Forpligtelsen til at ytre sig åbent	23
12.	Effektive medier	23
13.	Et stærkt, 21. århundrede militær med fremskudt tilstedeværelse	23
14.	Udenrigspolitik: at blive en regional og global magt.....	23
Del IV:	Social harmoni: stærke familier og et stærkt samfund	24
1.	Opygning af et sundt samarbejdsbaseret forhold mellem mænd og kvinder	24
a.	Sunde interaktioner i ægteskabets ukrænkelighed.....	24
b.	Fremmelse af et trygt, fredfyldt samfund – Dresscode	24
c.	Forhindring af objektivering af kvinder	25
d.	Sharia beskytter den gifte og ugifte kvinde.....	25
e.	Retten til at arbejde og retten til at være husmor	25
f.	Kravet om kvinders bidrag til det offentlige liv.....	25
2.	Familien og statens stærke fremtid	26
a.	Ægteskab og børn	26
b.	Slægtninge	26
c.	Gennemsigtige arvelove	26
3.	Fremgang gennem uddannelse	26
4.	Effektivt, betaleligt sundhedsvæsen	27
Del V:	Realistisk og praktisk overgang til en islamisk stat.....	28
1.	Ingen overtrædelse af Sharia under overgangen til en islamisk stat.....	28
2.	En 3-faset tilgang – prioritering og genanvendelse.....	28
3.	Fase 1 – kritiske reformer	29
a.	Statsledelsen	29
b.	Finans og økonomi	29
c.	Politisk repræsentation	30
d.	Retsvæsenet.....	30
e.	Medier	30
f.	Appel til muslimer, der lever i Vesten og resten af verden	31
4.	Fase 2 og fase 3 reformer	31
Del VI:	Konklusion.....	31
Appendiks A:	Udledning af moderne rammer for politik fra de islamiske lovgivningskilder	32
Appendiks B	– Bøger udgivet af Hizb ut-Tahrir	35

Del I: Introduktion

1. Baggrund

Ingen kan undgå at blive inspireret af Mellemøstens muslimers mod. I 2011 kom dette mod klart til udtryk i gaderne i form af opstande i Tunesien, Egypten, Libyen, Yemen og Syrien. Selvom nogle despoter er blevet erstattet, og der er blevet afholdt nogle valg, så er bestræbelserne langt fra ovre. Folkets opstande var rettet imod de tyranniske regenter, imod vestlig manipulation og helt fundamentalt imod de rædselsfulde systemer i vores muslimske lande, som konsekvent har fejlet i at sikre selv de mest basale behov for vores borgere.

Trods de fortsatte opstande, har vi stadig tyranniske regenter, vi har stadig vestlig manipulation, og vi har stadig systemer iværksat, som ikke blot fejler i at sikre opfyldelsen af basale behov, men faktisk tilskynder til despoti og vestlig indblanding.

Dette, alt sammen på et tidspunkt, hvor den vestlige demokratiske kapitalisme undergår en alvorlig krise mht. sin økonomiske og politiske legitimitet. Massiv ustabilitet forårsaget af gæld ses i disse tider kombineret med voksende vælger-desillusion og fratagelse af rettigheder i den demokratiske politiske proces.

Islam er en anderledes ideologi, som tilbyder et omfattende og overlegent sæt af løsninger fra Sharia til at varetage problemerne i et moderne samfund.

Sharia er lovgivning udledt fra de fire primære kilder i islam: Quran, Sunnah, Ijma' as-Sahaba (enstemmighed blandt Profetens ledsagere) og Qiyas (analogislutning). Dens anvendelse og retning er fokuseret på varetagelsen af forholdene mellem mennesker i samfundet, og den fremmer samt er i harmoni med ethvert niveau af teknologisk udvikling.

Faktisk er kun Sharias løsninger i **unik** overensstemmelse med muslimernes religiøse overbevisning, værdier og historie, uagtet nationalitet.

Hizb ut-Tahrir har i årtier tålmodigt fremlagt, hvordan den islamiske Sharia har den mest omfattende og mægtigste samling af politiske, økonomiske og sociale løsninger, der nogensinde er blevet implementeret. Sharia befrier og mobiliserer ressourcer, penge og mennesker på en måde, som er uden sidestykke i nogen anden løsningsmodel, såvel historisk som nutidig.

I dette dokument tilsigter vi at demonstrere, hvordan et reelt islamisk politisk program for de muslimske lande burde se ud, og hvordan vi kan implementere det, såfremt vi bliver betroet med magt.

Implementeringen af mislykkede og skrantende vestlige løsningsmodeller kan hverken løse vores problemer eller sørge for vores samfunds behov. For muslimerne ville det sandelig være tragisk at kombinere fejlen af at ignorere islams overlegne politiske, sociale og økonomiske modeller med den endnu større fejl af at være ulydig mod Allah (swt), selveste Skaberens. Hvordan kan den vej føre til andet end ulykke og vanære?

Islamiske politiske strukturer sikrer optimerede principper for en politisk, økonomisk og social tilgang, som ikke kan tilsidesættes af en ondsindet eller uvidende regent. Regenterne selv er fastlåste i en garanti for at skabe fremgang, fordi arkitekten bag disse love er selveste Allah (swt). Sammenlign dette med de hule garantier vi ser tilbudt af dem, som påstår, at de bygger en fremtid for de muslimske lande.

Sharia strukturerne sikrer, at uanset hvor dårlige regenterne er, vil der altid være en absolut grænse for den skade, de kan gøre, idet regenter ikke kan ændre eller ignorere Sharia lovene, uden at muslimerne bliver forpligtet til at afsætte dem. Ondskaben i folk og deres handlinger bliver reduceret af det islamiske system, og deres godhed forøges.

Det vestlige system garanterer, at uanset hvor gode eller altruistiske folk er, så tvinges de af systemet til at træffe beslutninger til fordel for egoistiske, kortsigtede, individuelle interesser frem for samfundets og nationens interesser. Folks onde handlinger belønnes af det vestlige system, og deres gode handlinger udnyttes.

Grundig overholdelse af de detaljerede Sharia love i et samfund resulterer i beskyttelsen eller fremme af en række grundlæggende ideer: menneskeliv, intellekt, ejendom, slægtskab, tro/overbevisning, sikkerhed samt staten. Det er på tide for os at stoppe vores ignorering og undgåelse af samt manglende tillid til Sharia. Det er på tide, at vi i stedet frigiver dens enorme kraft og mobiliserer vores lande.

Endelig bør vi huske på, at en af årsagerne til, at de islamiske løsninger er designet til at opnå en stærk, velstående og forenet stat, er forbundet med den islamiske Ummahs fundamentale formål. For kun en stærk, velstående og forenet stat kan bære da'wah til hele menneskeheden; den mission, Allah (swt) har betroet muslimerne med. En mission, der er smukt udtrykt i følgende vers fra den bærede Quran: *"I er den bedste nation frembragt til menneskene; I påbyder det gode og forbyder det onde og har Iman på Allah"*. OQM [3:10]

2. Problemerne i et typisk muslimsk land

Alle muslimske lande, uanset om det er i Mellemøsten eller et andet sted, lider af de samme kerneproblemer. For at illustrere dette, tager vi Egypten som case. Billedet for Tyrkiet, Pakistan eller i virkeligheden hvilket som helst muslimsk land ville i høj grad være det samme, med nogle mindre variationer.

Egypten: et case studie

I. Politisk

- Udbredt korrupsion
- Daglige overtrædelser af menneskelig værdighed – fysiske og verbale overgreb, politi/sikkerhedsstyrkers tortur og brutalitet, tilbageholdelse/fængsling/anholdelse uden rettergang af tusindvis af unge
- Reduceret regional og international status

- Lang historie af modstand mod muslimer i naboerområder, fx besatte Palæstina.

II. Økonomi

- Enorm ulighed – 2000 forretningsfolk sidder med 24% af Egyptens nationale indkomst = 200 milliarder egyptiske pund
- 20% af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen
- Afhængighed af importeret fødevarer, energi og andre strategiske goder
- Over 12% af arbejdsstyrken er arbejdsløse – mere end 3 millioner mennesker
- Den offentlige gæld overstiger 1 billion egyptiske pund, 63% af statsbudgettet
- Høj inflation – priser over indkomst

III. Sundhed

- 8 millioner børn med hepatitis C; 29% af alle børn under 5 år i Egypten har nedsat vækst; 29% af alle egyptiske børn lider af blodmangel
- Anslået 12% af ungdommen er afhængige af stoffer

IV. Uddannelse

- Over 26% analfabetisme
- Intet egyptisk universitet blandt verdens top 500
- Rangeret 129/134 i kvaliteten af præ-universitetsuddannelse

V. Socialt

- 5,4 millioner ægteskaber endt i skilsmisse grundet fattigdom, arbejdsløshed og hæmmende person-status love
- Over 11 millioner ugifte mænd og kvinder, resulterende i et stigende antal udenoms-ægteskabelige forhold og deraf udenomsægteskabelige børn – børn uden stabile familierammer

3. Forslag fra andre politiske partier

I lyset af situationen beskrevet i det ovenstående, er forslag til forbedringer, fremsat af en række politiske partier i muslimske lande, forbavsende læsning. Om man ser på sekulære partier eller såkaldte ”islamistiske” partier, synes deres programmer at være fælles om følgende karakteristika:

- Fortsat overholdelse af den kriseramte vestlige demokratiske model, uden noget hensyn til dens beviste fejl/mangler.
- Fraværet af en solid plan til behandling af de hæmmende niveauer af gæld eller valuta- og pris-ustabilitet.
- En liste af ambitiøse økonomiske og sociale udviklingsprogrammer, uden nogen detaljer om, hvordan staten skal være i stand til at betale for disse programmer.

- Fraværet af en realistisk plan for bemyndigelse af en statsleder, der er stærk nok til at gennemføre positiv ændring, samt opsyns- og regnskabsførende institutioner, stærke nok til at holde regenten i skak.
- Minimal nævnelser af islam, hvor reglen er meningsløse generaliseringer, når den nævnes.
- Islam underlægges en sekulær forfatning, i stedet for at en islamisk forfatning underlægges Sharia.
- Total mangel på forståelse af og tiltro til, hvordan de islamiske økonomiske, politiske og sociale løsninger kan levere det, der mangler i vores lande.

4. Understøttende dokumenter og islamiske beviser

Den, i dette dokument, foreslåede politik bør læses sammen med de mange bøger, Hizb ut-Tahrir har produceret, som i vid udstrækning anfører de detaljerede islamiske beviser fra Qur'an og Sendebuddets (saaws) sunnah, hvorfra disse principper og politikker er udledt. En liste af bøger findes i appendikset. Særligt Muqaddimah Al-Dustoor (forfatningsudkastet), et detaljeret udkast til en islamisk forfatning i 2 bind af Hizb ut-Tahrir, hvori hver paragraf er forbundet til de islamiske beviser, hvorfra den er udledt.

Del II: Økonomien (bemyndigelse af individer, selskaber og stat)

1. Hovedtemaer

a. Sharia frigør rigdom ved at eliminere renter (*riba*)

Islam forbyder kategorisk *riba*, til enhver rentesats, og i alle dens former. Og når man ser på effekten af rentebaserede lån på økonomien (som vi vil gøre i de følgende underafsnit), kan man øjeblikkeligt se den skade de forårsager, samt hvilken lettelse det vil være for økonomien, at de fjernes

I. Hæmmende gæld – øjeblikkelig afskaffelse af den rentebaserede økonomi

Den egyptiske stat bruger fx 63% af statsindtægterne til afbetaling af gæld, hvoraf størstedelen er betaling af renter på de underliggende lån. 20% af denne gæld skyldes til udenlandske institutioner, og 80% til institutioner i selve Egypten.

Tilbagebetaling vil blive standset på alle ubetalte rentebaserede lån, mens disse undersøges.

De oprindelige låneaftaler vil blive undersøgt for at afgøre deres legitimitet baseret på principper, som hvorvidt de blev optaget på ansvarlig vis eller blev tappet til personlige konti. De lån, der bør tilbagebetales, hvor den betalte rente til dato overskrider kapitalen (det oprindelige lån), vil blive anset som tilbagebetalt, og ingen yderligere betalinger vil blive gennemført. For de lån, hvor dette ikke er tilfældet, vil kun den tilbageværende del af det oprindelige beløb blive betalt inden for en tidsramme, der er passende for statens strategiske interesser.

II. Forhindring af ”envejs-flow” af penge til långivere

I en rentebaseret gældsøkonomi tager långiveren ingen betydelig risiko, idet loven garanterer ham tilbagebetaling. Låneren kan være en virksomhed i opstartsfasen, som tager hele risikoen i et erhvervsforetagende. Foretagendet kan lykkes eller fejle, men långiveren vil stadig få sine penge. Dette modstrider det klare princip om økonomisk moral i Sharia, hvor princippet er, at kommercielle transaktioner skal forbinde muligheden for at opnå profit med muligheden for at lide tab. En rentebaseret långiver modtager sin profit på lånet uden at tage en reel kommerciel risiko, da den sekulære lovgivning garanterer, at han får sine penge tilbage, og loven nedsætter risikoen for misligholdelse af gældsbetalingen. **Den farlige konsekvens er, at al rigdom med tiden flyder over i hænderne på de rentebaserede långivere.** Dette faktum er pinagtigt tydeligt, når man ser på de mest udviklede vestlige økonomier, hvor rigdommen kontinuerligt er koncentreret i hænderne på banksektoren og de multinationale selskaber.

III. Riba tilskynder udlån med svindel

En anden konsekvens af rentebaseret udlåning er, at det tilskynder udlån af mere, end hvad man faktisk har at låne ud. Ifølge Sharia betragtes dette i sig selv som svindel (selv hvis lånet ikke var baseret på renter). Med en valuta, der ikke er dækket af noget reelt aktiv, som guld eller sølv, kan banker og stater bogstaveligt talt lave penge ud af den blå luft, når de giver lån. Dette forøger og destabiliserer pengeforsyningen og medfører således konstant devaluering af valutaen samt nedsættelse af opsparinger og lønningers værdi. **Igen opnår bankerne risikofri profit, mens resten af samfundets rigdom smuldrer.** Ydermere resulterer gældsaseret vækst i den destruktive ”boom-bust” cyklus (”bobler”, der vokser, indtil de sprænger), som forårsager ubeskrivelig elendighed og er karakteristisk for den kapitalistiske makroøkonomiske model.

b. Stabilisering af pengeforsyning og priser

Historisk blev bankerne i de nationer, som havde papirvaluta fuldt dækket af guld/sølv, fristet til at trykke flere papirpenge, end de i virkeligheden havde guld/sølv til at dække, så de kunne bruge og udlåne disse penge med renter. Dette resulterede i, at der var flere papirpenge i om-løb, end der var dækning for. De gik således over til valutaer, som ikke er bundet til reelle indestående af fx guld/sølv, og en æra af ustabile priser samt valutaer, der let kan destabiliseres og manipuleres af både stater og spekulanter.

Sharia forordner en valuta, der er fuldt dækket af guld og sølv.

Statens valuta vil blive øjeblikkeligt omdannet til en guld- og sølvstandard enten ved at udstede nye papirpenge eller ved at de eksisterende papirpenge dækkes af guld/sølv til en sats afgjort af staten, hvor **der tages hensyn til faktorer, såsom landets guld- og sølvreserver.**

Pengeforsyningen vil således blive stabiliseret, og deraf vil følge en stabiliserende effekt på varepriserne på det interne marked.

c. Lav beskatning, der fremmer iværksætter og frembringelse af rigdom

Sharias filosofi vedrørende beskatning er, at **staten skal forhindres i at pålægge borgere og virksomheder skatter på en arbitrær måde.** Heraf er alle former for indirekte beskatning, såsom moms osv., illegitime.

Den primære form for beskatning er en formueskat, der alene tages af borgernes overskydende, ubrugte rigdom. Dette skaber incitament til at bruge eller investere denne overskydende rigdom, hvilket har en positiv effekt på økonomien og reducerer byrden på statsfinanserne.

Borgere, herunder virksomhedsejere, motiveres således til at tjene og bruge deres rigdom, i stedet for, at motivationen til at arbejde og iværksætte knuses under en tung skattebyrde.

Igen er visdommen i Sharia tydelig, når man bemærker, at de fleste nuværende skatter går til tilbagebetaling af gæld og ineffektive eller korrupte administrationer.

d. Sikring af basale behov

Sharia sikrer opfyldelse af de basale behov for enhver borger ved at forpligte enhver sund og rask mand til at arbejde for at tjene til forsørgelsen af sig selv og dem, der afhænger af ham. Sharia forpligter børn eller andre arvinger til at forsørge forældrene, hvis de ikke kan arbejde. Den opfordrer ligeledes naboer og lokalsamfundet til at støtte hinanden. **For dem, som reelt er ude af stand til at opnå forsørgelse gennem de ovennævnte midler, træder staten til med midler fra statskassen.**

e. Muliggørelse af konstruktiv stræben efter rigdom

Hverken hensynsløst forbrug eller en ekstrem asketisk livsstil tilskyndes af islam. **Sharia har ingen principielle indvendinger mod individets stræben efter så mange af livets bekvemmeligheder, som det er i stand til, og skaber et økonomisk miljø, der letter dette.** Indblanding sker kun for at forhindre stræben efter og tilegnelse af varer/ydelse, islam definerer som skadelige for samfundet, såsom alkohol og åger. Ved at gøre dette, sikrer Sharia lovene, at samfundet beskyttes.

f. Sikring af cirkulation og fordeling af rigdom

Som det vil blive forklaret, **har Sharia en række måder, hvorpå den sikrer cirkulation og fordeling af rigdom**; fra beskatning af overskydende rigdom til at motivere til brug af rigdom og forhindre ophobning af rigdom samt risikofri kommercielle transaktioner som rentebaseret udlån. Disse og andre mekanismer sikrer, at rigdom ikke ender i hænderne på de få, som det er tilfældet i Egypten og alle muslimske såvel ikke-muslimske lande i verden.

2. Skabelse af økonomisk råderum for staten

a. Frigørelse af statsudgifter

Den egyptiske stat bruger mere end 60% af dens indtægter på tilbagebetaling af gæld. Dette svarer til over 120 milliarder egyptiske pund årligt.

Den nuværende model for statsudgifter vil blive erstattet af de rammer, Sharia fastlægger, så de tilgængelige finanser kan bruges optimalt i forhold til statens behov. Forbudte udgifter som rentebaserede tilbagebetalinger vil blive afskaffet, og de tilbageværende finanser vil blive fokuseret på statens afgørende behov.

En betydelig byrde på statsressourcerne vil blive fjernet øjeblikkeligt ved standsningen af betaling på **rentebaserede lån**.

Sharia forbyder statstilskud, som holder ineffektive og uproduktive forretninger kørende. Statstilskud til fødevarer er unødvendige pga. de førnævnte mekanismer for prisstabilisering og nedsat beskatning. I Egypten vil dette kunne frigøre 30 milliarder egyptiske pund fra statsudgifterne.

Standningen af disse statstilskud vil frigøre statsfinanser, som kan rettes mod hjælp til de mennesker, som ikke har nogen til at forsørge dem, samt andre områder, hvor Sharia har forpligtet en vis prioritet eller fokus fx skoler, hospitaler og infrastruktur.

b. Stabilisering af statsindtægterne

Sharia har specificeret en lang række af kilder til statsindtægter. **Staten vil omdanne indtægtsmodellen således, at indtægterne indsamles fra de rigelige og forskellige kilder, Sharia har fastlagt.**

Disse er mere end tilstrækkelige til at muliggøre det for staten at opfylde sin rolle, som er at varetage sine borgere og sprede islam, uden at pålægge folket hæmmende skatter.

Sharia definerer følgende kilder til statsindtægt, som vil være øjeblikkeligt tilgængelige for staten:

- I. **Zakat** – en skat på overskydende rigdom svarende til 2,5% af det, der overstiger et minimumsbeløb (nisab). Den kan pålægges alle muslimske borgere, herunder virksomhedsejere.

- II. **Kharaj** – en skat på den produktive kapacitet af jord. Fx har Egypten over 3 millioner hektarer dyrkelig jord, hvilket er mere end nok til at forsyne Egyptens befolkning ved brug af den rette landbrugsteknologi.
- III. **Energi/Mineraler** – Indtægter fra udvinding af mineraler og fossile brændstoffer. Fx har Egypten igen en bevist oliereserve på 4,4 milliarder tønder og en bevist gasreserve på 2,1 billioner kubikmeter.
- IV. **Jizya** – en personskat for ikke-muslimske borgere (eksklusive kvinder, børn og svage), som fritager dem fra anden beskatning (zakat). Jizya fastlægges baseret på den enkeltes økonomiske tilstand og vil blive fastsat til en værdi, der fremmer sammenhængskraften og de ikke-muslimske borgeres loyalitet til staten.
- V. **Nødsituationsbeskatning på overskydende rigdom** – som en sidste udvej, såfremt behovet måtte opstå, kan en midlertidig skat pålægges de rigeste i samfundet.

3. Fordeling af rigdom og beskyttelse af den offentlige interesse

a. Fordeling af rigdom og forhindring af pengeophobning

Staten er forpligtet til at sikre, at der er en vis økonomisk ligevægt i samfundet, så hvert enkelt individ har muligheden for at få adgang til rigdom.

Uligheden mellem de ultra-rige og det generelle samfund er voldsom i Egypten, fordi det kapitalistiske system uundgåeligt spærrer rigdommen inde blandt en elite. Dette fremhæves, hvor rigdom og adgang til rigdom er uretfærdigt fordelt baseret på nepotisme og protektion. Hele det resterende samfund fratages i praksis deres ret.

I denne situation er staten nødt til at bryde dette kvælertag. **Illegal tilegnelse af rigdom, ejendom og ressourcer vil blive ophævet.** Sharia forbyder ligeledes ophobning af penge (guld og sølv i den islamiske stats tilfælde). Dette hvad angår rige individer, som akkumulerer penge uden at bruge dem, uanset om de betaler Zakat eller ej. Ophobning reducerer pengeforsyningen ved at fjerne penge fra omløb. Dette medfører mindre forbrug, mindre efterspørgsel på varer, mindre produktion og deraf større arbejdsløshed.

Sharia anerkender forholdet mellem ophobning af penge og beskadigelse af økonomien, og forbyder det således fuldstændigt. Dette nødvendiggør **oplysning af overskydende rigdom samt efterforskning og retsforfølgelse af borgere, som forsøger at ophobe penge.**

Arvelovene i Sharia sikrer, at rigdom fordeles præcist imellem definerede familiemedlemmer i stedet for, at den blot overføres til favoriserede individer.

b. Administration af national ejendom i henhold til den offentlige interesse

Al ejendom, defineret af Sharia som national ejendom, vil blive bragt under statens ejerskab eller tilsyn. Dette er ikke et *carte blanche* til nationalisering, idet Sharia klassificerer ressourcer, såsom vandkilder, græsgange, skovområder, mineraler og energikilder som offentlig ejendom, ligesom den tydeligt identificerer de kategorier af ejendom og virksomheder, som staten ikke kan overtage.

Det er tydeligvis ikke i offentlighedens interesse at tillade private individer at eje og udnytte disse afgørende ressourcer/ejendomme og dermed holde offentligheden som gidsler. **Sharia forpligter staten til at tilbagekræve strategiske ressourcer/ejendomme og de dertilhørende goder samt at administrere dem på vegne af offentligheden.**

Inkluderet i denne kategori er også elementer af infrastrukturen, som er afgørende for den offentlige interesse, som veje, farvande, den kommunikative infrastruktur, skoler og hospitaler. Fællesskabet kan ikke klare sig uden disse. Derfor forpligter Sharia staten til at føre tilsyn inden for disse områder på en måde, der sikrer, at tilstrækkelige mængder af disse ressourcer forbliver i ikke-private hænder, så den offentlige interesse beskyttes. Staten vil være pålagt at danne sig overblik over disse ressourcer og, om nødvendigt, konfiskere denne type ejendom for derefter at administrere den på vegne af offentligheden.

c. Beskyttelse imod virksomhedsmonopol

Sharia gør det ulovligt for et individ, en virksomhed eller en gruppe af virksomheder at tage kontrol over markedet for et produkt for derefter at udnytte denne position til at drive priserne i vejret. **Staten vil efterforske og retsforfølge dem, som forsøger at monopolisere markedet, og den vil bryde eksisterende monopoler.**

Eksempelvis har et enkelt firma 67% af markedsandelen i den egyptiske stålindustri, mens to private virksomheder kontrollerer hele landets mobiltelefonindustri.

Et brud med monopolerne vil også skabe nye forretningsmuligheder ved at åbne for adgang til markedet.

d. Forhindring af virksomheders skade på samfundsværdier

Mens forretning i almindelighed tilskyndes af Sharia, **så vil virksomheder, der handler i forbudte varer og ydelser, eller virksomheder, der fører til offentlig skade, blive pålagt af staten at stoppe disse aktiviteter.**

- Turisme

Staten vil øge sine indtægter fra andre kilder dramatisk, og det er antageligt, at dette vil overstige den turismebaserede indtægt langt. Turismeindustrien vil blive opfordret til at fremvise den islamiske stats samfund, men den vil under ingen omstændigheder få tilladelse til at overtræde Sharia ved at promovere indtagelse af alkohol, nøgenhed på strande og andre socialt forurenende aktiviteter. Der er intet legitimt rationale for at give turisme nogen form for und-

tagelse, og at bygge et lands økonomi på turisme som grundlag er et eksempel på ekstremt ringe og kortsigtet politikudformning.

4. Økonomisk styrke til borgeren

a. Mod eliminering af fattigdom og sult

Staten er forpligtet af Sharia til at sigte efter elimineringen af fattigdom ved at benytte alle statens ressourcer til at nå dette mål.

Et omfattende program for eliminering af fattigdom vil blive iværksat øjeblikkeligt i den grundlæggende form anført i det nedenstående.

Enhver uden føde og andre basale behov vil kunne kontakte et lokalt departement, hvor ansvaret for støtte vil blive afgjort i følgende rækkefølge:

1. Konstatning af, at individet er ude af stand til at arbejde eller på anden måde forsørge sig selv.
2. Undersøgelse af, hvorfor den nærmeste familie ikke har støttet individet.
3. Vurdering af naboers og lokalsamfundets evne til at yde støtte.
4. Hvis ovenstående punkter ikke kan sikre forsørgelse, vil midler fra statskassen blive gjort tilgængelige for individet.

Det er værd at påpege, at Sharia tillader den sultende person, som ikke har råd til mad, at tage mad fra en butik eller et marked uden betaling og uden straf. De muslimske borgere kan ikke acceptere, at et eneste individ (muslim eller ikke-muslim) lever i den type fattigdom så meget som en dag.

b. Afskaffelse af skattebyrden

Borgere betaler i dag enorme mængder skat via moms og indkomstskatter, som udsuger ressourcer fra økonomien. Denne beskatning er groft urimelig, da den ikke tager betragtning til personens brugsbehov. **Skattesystemet vil blive simplificeret med øjeblikkelig virkning, hvor de fleste kun vil skulle betale Zakat af overskydende ubrugt rigdom, som overstiger *nisab*, ved enden af året – de fattige skal INGEN skat betale.**

I eksempelvis Egypten indsamles årligt 92,4 milliarder egyptiske pund (ca. \$ 16,22 milliarder) i indkomstskat.

Disse penge ville under den islamiske stat være tilgængelige til brug for borgere, herunder forretningsdrivende – de ville være motiveret til at tjene mere og bruge mere, hvorved den økonomiske aktivitet øges ved indførelse af forbud mod ophobning.

c. Maksimering af beskæftigelse og iværksættelse

Statens politik vil afspejle Sharias motivering af enhver sund og rask person til enten at arbejde eller handle for at forsørge sig selv og sin familie.

Staten vil ikke acceptere, at over 3 millioner mennesker af arbejdsstyrken går arbejdsløse, som det er tilfældet i dag i Egypten. **Uddannelse, oplæring og iværksættelsesmidler vil blive ydet for at opnå det fulde indtjeningspotentiale for enhver borger.**

Sharia tillader ikke, at en sund og rask person negligerer sine finansielle forpligtelser over for sig selv og sin familie.

5. Fremmelse af handel

a. Lav beskatning af virksomheder

Sharia fjerner **anti-forretningsskatter som virksomhedsskat**, så iværksættere tilskyndes til at bruge og investere deres overskydende midler til at ekspandere deres forretninger og skabe beskæftigelse. Ligesom alle andre borgere skal virksomhedsejere bruge eller investere deres overskud eller betale zakat af dem og potentielt stå over for ophobningsstraf.

b. Opbygning af vital infrastruktur for erhvervslivet

Der vil blive iværksat **et offentligt arbejdsprogram for at opbygge en tilstrækkelig infrastruktur** inden for energi, transport og kommunikation for at udvikle en blomstrende økonomi. Denne type infrastruktur er nationens livsnerve, og virkeliggørelse af den skal ske inden for en tidsramme af år, ikke årtier.

c. Blomstrende realøkonomi kontra falsk finansøkonomi

Sharia erkender, at investeringspenge bør gå til virksomheder, der driver reel forretning, frem for at gå til banker, som tjener risikofrie renter, eller investering i komplekse finansielle instrumenter, som formidler renter (riba). **Følgelig vil bank- og finanssektorerne øjeblikkeligt blive påkrævet at standse al rente- og spekulationsbaseret aktivitet og omdanne deres forretningsmodeller til at fokusere på satsning (investering) af kapital og en rådgivningsbaseret kanalisering af investorers midler.** I betragtning af innovationerne inden for finansielle produkter, som stemmer overens med Sharia, vil denne transformation absolut være inden for finanssektorens evner.

Statskassen vil tage sig af clearingaktiviteter i forbindelse med banker, den private sektor kan dog også indgå.

Den samlede effekt vil være, at overskydende optjent rigdom vil blive kanaliseret direkte tilbage i virksomheder.

d. Målrettede statsbevillinger

Statsbevillinger vil fortrinsvis blive målrettet de dele af den private sektor, som kan bidrage til udviklingen af strategisk industri, såsom forsvar, maskinredskaber, infrastruktur, energi og landbrug.

e. Ansvarlige profitdelende firmastrukturer

Sharia tilskynder adskillige typer profitdelende partnerskaber (*mudaraba, inan, abdan, mufawada*), hvor risici fordeles og håndteres ansvarligt. Dette står i kontrast til kapitalismens strukturer baseret på begrænset hæftelse, som tillader forretningsdrivende at tage uansvarlige risici, uden at skulle tage konsekvenserne. Dette bryder deres forpligtelse over for – og forårsager alvorlige finansielle vanskeligheder for – kreditorer, kunder og ansatte.

Virksomheder vil blive påkrævet øjeblikkeligt at omdanne deres andels/aktieselskabsstruktur til islamiske virksomhedsstrukturer og vil blive hjulpet til at gøre dette.

6. Fremmelse af landbrug

a. Udvikling af uanvendt jord

Sharia tildeler ejerskabsrettigheder til enhver, som indhegner uanvendt jord til **landbrugsformål**. Dette fremmer effektiv og produktiv benyttelse af uanvendt jord. Staten vil muliggøre dette ved at oprette jordregistre, bevillinger, oplæring samt ved udvikling af infrastrukturen i landdistrikter.

b. Overflytning af ejerskab på uanvendt landbrugsjord

Sharia pålægger staten enten at **tvinge grundejere til at anvende uanvendt landbrugsjord – med en maksimal frist på 3 år – eller at konfiskere og overdrage jorden til nogen, som vil dyrke den.**

Dette vil blive indført med tilbagevirkende kraft, når den islamiske stat bliver etableret. Pas-sende oplæring og støtte vil blive givet, såfremt jorden overdrages til nye ejere.

c. Forbud mod udbytende udlejning af landbrugsjord

Udlejning af landbrugsjord modstrider Sharia-princippet om profits sammenhæng med risiko. **Staten vil beskytte landmændenes rettigheder ved at beordre øjeblikkelig afskaffelse af udlejningsaftaler vedrørende landbrugsjord.** Grundejeren kan enten sælge jorden til forpagteren, ansætte vedkommende eller indgå en profitdelingsaftale. Dette vil have en enorm forvandlende effekt ved at udvide ejerskabet af landbrugsjord, afskaffe slavelignende arbejdsforhold og nedlægge vor tids feudale system.

7. Det økonomiske bidrag fra sadaqah

Almisser i form af enten donationer eller rentefri lån er stærkt opfordrede i islam – samtidig med, at de frigiver, spreder og redistribuerer rigdom.

Staten vil tilskynde skabelsen af en stor og blomstrende almisse-sektor for at kanalisere offentlighedens ønske om at opnå deres Skabers velbehag til projekter, der gavner lokalsamfund.

8. Strategisk engagement i den globale økonomi

a. Selvforsyning

Staten vil vedligeholde en favorabel position i den internationale handel ved at fremme den interne industri og landbruget, særligt mht. strategiske goder som fødevarer, bomuld osv. Tilgangen vil være således, at kritisk afhængighed af international handel for staten elimineres, mens handlen dog tillades at blomstre.

Der vil ikke være nogen ensidig indførelse af toldrestriktioner. Staten bevarer imidlertid den Sharia-mæssige ret til at indføre gensidig told på udenlandske handlende baseret på den givne traktat.

Sharia dikterer, at **interne virksomheder, som er internationalt aktive, ikke må hindres** af reguleringer og eksportskatter.

Bevægelsen af forbudte varer ind i landet vil naturligvis blive blokeret. Ligeså vil bevægelsen af varer ud af landet, som kan være til hjælp for fjender af den islamiske stat, såsom bestemte typer af våben eller olie til en fjende, med hvem der foregår aktiv krig.

b. En integreret økonomi

Sharia erkender, at foreningen af de muslimske lande et efter et skaber økonomier af et omfang, der bør være et politisk mål. Fx egyptisk arbejdskraft kombineret med sudanesiske landbrugsrigdom kombineret med libyske energiresourcer – tilsammen danner de forudsætningen for en regional og derefter en global magt.

c. Udnyttelse af naturressourcer, jord og arbejdskraft

Staten vil udnytte koncentrationen af landbrugs-, mineral- og energiresourcer i de muslimske lande til at få favorable internationale handelsbetingelser, som sikrer strategiske målsætninger.

d. Virkningen af internationale valutakurser

Staten vil gå over til en valuta fuldt dækket af guld og sølv og samtidig afskaffe alle rentebaserede gældsforpligtelser, og dermed:

- Forhindre grisk valutaspekulation og finansiell markedsustabilitet.
- Fremme intern prisstabilitet

Dette vil igen fremme international handel og skabe et stabilt internt investeringsmiljø.

Statsobligationer med renter vil selvfølgelig ikke længere eksistere, og det vil handel i aktier i virksomheder med begrænset hæftelse heller ikke. Således beskyttes økonomien yderligere mod internationale markeder.

Del III: Politik (ansvarlig regeringsførelse, repræsentation og retfærdighed)

1. En effektiv visionær leder

Sharia lægger omfattende eksekutiv magt i hænderne på Kaliffen og bemyndiger ham dermed til at tage radikale og vidtrækkende beslutninger i folkets langsigtede interesse. Der er en kontrakt (bay'ah) mellem folket og Kaliffen, hvor folket forpligter sig til lydighed, og Kaliffen forpligter sig til at styre med islam.

Kaliffen udpeges ved afstemning/valg i alle situationer, med undtagelse af én nødsituation. Vor tid udgør en sådan situation – et totalt fravær af islamisk styre. I dag vil den første person, som opfylder de Sharia-mæssige krav og opnår magt i et muslimsk land, hvor der er folkelig opbakning til en islamisk stat, automatisk blive udpeget af magthaverne i landet. Selvom situationen for den første Kalif i dag er ringere end det normale ideal, nemlig valg, som Sharia har påkrævet, så er det Sharia selv, der foreskriver denne undtagelse.

Trods denne undtagelse, vil den første Kalifs mandat være baseret på folkets ønske om islam samt hans evne og politiske vilje til at opfylde dette. Skulle han fejle i at leve op til dette, vil statsuretsdomstolen (*madhalim*-domstolen) afsætte ham, og nye valg vil blive afholdt.

Han udpeges til en livstidsperiode, underlagt overholdelsen af visse krav, såsom kompetence og overholdelse af Sharia. Han er således beskyttet mod erhvervslivets lobbyvirksomhed og internationale magters manipulation.

Eftersom Sharia har specificeret de løsninger, Kaliffen skal indføre, så er hans opgave i den henseende mere ligetil, end den opgave regenter har, når de anvender en svingende, konstant skiftende samling af løsninger til at styre landet. Kaliffens ansvarsområder er beskrevet indgående i detaljer i adskillige Sharia tekster, og implementeringen af alle Sharia-løsningerne på en optimal og effektiv måde er i sidste ende Kaliffens ansvar.

Han vil udpege guvernører til at varetage hver enkelt provins, ligesom han udpeger den øverste dommer og lederen af de væbnede styrker.

2. Adskillige midler til at stille lederen til regnskab

Med sådan en stærk leder sætter Sharia stærke restriktioner på ham, så gavnen af en stærk, visionær leder kan bevares, mens **der beskyttes imod enhver mulighed for magtmisbrug og korrupsion.**

Afsættelsen af en inkompetent regent er ligetil.

En lang række kontrolmekanismer vil blive indført for at udgøre en stærk modbalance til magtmisbrug:

- **Sharia** – selve Sharia skal overholdes af Kaliffen i hans styre. Han kan ikke lovliggøre noget forbudt og forblive ved magten. Han kan eksempelvis ikke tillade tortur eller lede en rentebaseret økonomi og forblive ved magten.
- **Ummah – borgernes ansvar** – Sharia påkræver, at folket oplyses vedrørende forpligtelser, statsborgerskab medfører, herunder at de **skal støtte lederen, stille ham hårdt til regnskab, hvis han afviger fra islam og konfrontere ham, hvis han åbent ophører med at styre med islam.** Borgerne er den første og sidste forsvarslinje for beskyttelsen af den islamiske stat og dens løsninger, og de bør se sig selv i dette lys.
- **Statsuretsdomstolen** – statsuretsdommerne har både omfattende ressourcer og beføjelser til proaktivt at føre tilsyn med samt at afsætte Kaliffen eller hans guvernører, skulle uret begået af staten blive bevist, ligesom de kan efterforske enhver offentlig skade, der sker som resultat af beslutninger taget af det styrende apparat. Det er ifølge Sharia ikke tilladt for Kaliffen at blande sig i denne efterforskningsproces, når Kaliffen selv er genstand for efterforskningen.
- **Lærde/ulama'** – uafhængige lærde leverer islamiske synspunkter, og Kaliffen har ikke bemyndigelse til at kontrollere diskussionen af disse. 'Ulama er grundlæggende set pålagt at føre tilsyn med og rette Kaliffen i hans forståelse og adoptering af Sharia-lovene.
- **Umma-rådet** - Sharia foreskriver, at Kaliffen søger rådslagning med folket. Umma-rådet begrænser Kaliffen i hans beslutningstagen inden for en lang række sager, heriblandt hans udpegelse af guvernører, embedsmænd og assistenter. Dette udgør en stærk kontrolmekanisme imod en tendens til tyranni, korrupsion eller inkompetence.
- **Politiske partier** – et ubegrænset antal af politiske partier, som grundlæggende går ind for det islamiske system, tilskyndes til stiftelse og tilegnelse af pladser i Umma-rådet for at stille Kaliffen til regnskab og tilbyde rådslagning.
- **Uafhængige medier** – medieorganisationer bør anse tilsynsførelse og regnskabsstilling af magthaverne som en af deres centrale roller.

3. Sharias upartiskhed, retsvæsenets uafhængighed og lovgislativ stabilitet

Regenten kan ikke indføre love, som ikke er fra Sharia. Han kan ikke modificere Sharia. Han er pålagt at tage alle sine løsninger fra islam og fremvise, at han har gjort dette, eller stå over for stærk kritik og eventuel afsættelse. Sharia har i sig selv en rig struktur og er i stand til at omfatte og levere løsninger ved analogi til ethvert nyt potentielt problem.

Dette giver lovgivningen en betragtelig stabilitet i den politiske, økonomiske og sociale sfære. Søjlerner i de islamiske løsningsmodeller, såsom ikke-rentebaseret økonomi, valuta med fuld dækning eller minoritetsborgeres rettigheder er slet ikke til diskussion, hverken for regenten eller folket. De kan derfor ikke ændres på ved politisk belejlighed.

Kategorier af forbrydelser, straffekategorier, beskatningslove, valglove og love vedrørende international handel, blot for at nævne nogle få, bygger alle på faste Sharia principper.

Denne stabilitet forhindrer lederen i at begå fundamentale fejl i økonomiske, politiske og sociale anliggender og retter hans fokus mod effektiv og praktisk implementering.

Retsvæsenet skal overholde Kaliffens adaption af Sharia-love vedrørende islamiske løsninger i staten, modsat Kaliffens vilkårlige/vurderingsbaserede beslutninger. Sharia begrænser grundlæggende set afvigelser fra statens og regentens side.

4. Retsstyre

Den øverste dommer vil blive udpeget af Kaliffen, og Kaliffen kan bemyndige ham til at udpege de øvrige dommere i retsvæsenet.

a. Specialiseret retsvæsen

Den øverste dommer vil derefter udpege de følgende tre typer af dommere – eksisterende dommere kan bevares, hvor det er passende:

1. Almindelige dommere (Qadi) – behandler normale kriminalsager og stridigheder i modsætning til de specialiserede dommere.
2. Tilsynsdommere (Hisba) – behandler sager vedrørende handelsstandarder og andre offentlige interesser, eksempelvis produktsikkerhed og arbejdsforhold.
3. Statsuretsdommere (Madhalim) – fører tilsyn med, efterforsker og retsforfølger dem, der besidder styre- og embedsposter samt undersøger beslutninger truffet af dem og stiller dem til regnskab.

Sharia definerer kategorierne af overtrædelser, ligesom den fastlægger kategorierne af straf for hver af disse. Den fastlægger rammerne for retslige skøn ved fastlæggelse af straffens art. Den fastlægger ligeledes selve retsprocessen. Der er ringe mulighed for undergravning af denne proces.

Sharia foreskriver en hurtig retsproces med en ansvarlig dommer med så mange rådgivere, som han finder tilstrækkeligt. Sharia udelukker ideen om nævninge: de vilkårlige og potentielt fordomsfulde synspunkter hos en tilfældig gruppe af offentligheden har ingen rolle i afgørelse af individets skyld eller uskyld. Desuden har Sharia en lang række mekanismer til at forhindre uretfærdighed i både styre og retsvæsen. Dommere vil være under tilsyn af en særlig gruppe embedsmænd, som arbejder for statsuretsdomstolen. Inkompetence eller korruption kan resultere i suspension. Rettergangsfejl vil blive henvist til statsuretsdommerne og behandlet hurtigt. Sagsøgeren og den sagsøgte kan begge blive assisteret af rets-professionelle i præsentationen af deres argumenter. Kulturen for udnyttelse af smuthuller i lovmæssig fortolkning og proces vil imidlertid blive udryddet. Politiseringen og kommercialiseringen af retsplejen vil blive stoppet.

b. Dedikerede domstole for uretmæssigheder i styret

Kaliffen, alle guvernører og faktisk alle personer, som besidder en styrepost, samt alle beslutninger truffet af styret vil blive underlagt nøje undersøgelse af statsuretsdomstolen – et organ, der er til for undersøge enhver uret begået af staten.

Denne domstol vil proaktivt føre tilsyn med ALLE personer med udøvende stillinger og deres beslutning samt stille dem til regnskab, foruden at behandle borgernes klager.

Den har omfattende beføjelser til afsættelse hele vejen op til og med Kaliffen selv. Kaliffen udpeger lederen af domstolen, men kan ikke afsætte dommeren, hvis han leder en retssag, hvor Kaliffen selv er anklaget.

Statsuretsdomstolen vil blive givet tilstrækkeligt personale og ressourcer til effektivt at udføre denne yderst vigtige opgave. Dette inkluderer adgang til eksekutive arkiver, en efterforskningsstab og alle andre ressourcer, som er nødvendige for at gøre det ekstremt svært for statsledelsen at misbruge dens magt.

c. Ingen straf uden en dommers afgørelse

Der er ingen straf, uden at en dommer vurderer situationen og træffer en beslutning. Dette gælder alle tre kategorier af dommere. **Det ikke tilladt for nogen borger at tage loven i egen hånd.**

d. Ingen er hævet over loven

Der er **ingen immunitet mod retsforfølgelse for nogen som helst borger** i staten, hverken civile eller militære. Statsledelsen, inklusive Kaliffen, har absolut ingen immunitet mod retsforfølgelse. Regenten har ingen bemyndigelse til at give benådning.

e. Ingen tortur/vilkårlig fængsling

Tortur og vilkårlige fængslinger er absolut forbudte af Sharia. Det er under ingen omstændigheder tilladt for styret, hæren, politiet eller efterretningstjenesten at gøre brug af disse metoder, og ingen eksekutiv beslutning kan omgå disse restriktioner.

5. Politisk deltagelse og repræsentation – Umma-rådet

a. Rådets omfattende beføjelser

Sharia forpligter dannelsen af et Umma-råd med følgende beføjelser og begrænsninger (**Umma-rådet vil blive dannet ved valg for reelt at repræsentere folket**):

1. **Kaliffen er forpligtet til at rådslå sig med rådet i alle spørgsmål relateret til indenrigspolitikken**, såsom styret, uddannelse, sundhed, økonomi, handel, industri, landbrug og internt forsvar. Kaliffen er bundet af majoriteten af rådets afgørelse i disse anliggender. Afgørelser, som kræver specialisters tekniske viden, er særskilt fra denne rådslagningsproces.
2. Spørgsmål, som kræver specialisters tekniske viden, kan tages op med rådet som Kaliffen ser det passende i gennemsigtigheden og sikkerhedens interesse. Rådets mening er dog ikke bindende her.
3. Rådet har ret til at rejse enhver sag og stille Kaliffen til regnskab for beslutninger, der er truffet, og dets beslutning om at diskutere en sag er bindende, undtaget de anliggender, hvor teknisk ekspertise er påkrævet. Uoverensstemmelser mellem Rådet og Kaliffen omkring legitimiteten af en handling/beslutning henvises til statsuretsdomstolen.
4. Rådet kan rejse stærk kritik af ethvert medlem af styret (guvernører, borgmestre osv.) samt deres assistenter, og hvis rådet kræver deres afsættelse, så er denne beslutning bindende for Kaliffen.
5. Rådet besidder retten til at udvælge listen af nominerede ved valg af Kalif, og deres beslutning er bindende.
6. Ethvert medlem af Umma-rådet har ret til at udtrykke sin mening uden forhindring inden for de adfærdsgrænser Sharia har defineret.
7. Rådets mening søges ikke i forbindelse med lovgivning. Lovgivning udledes for behandling af nutidige problemer ved brug af Sharia metodologi fra de islamiske tekster, lovene vedtages af Kaliffen og implementeres. Hvis rådet mener, at Kaliffen overtræder Sharia eller udleder loven ukorrekt ved brug af Sharia metodologi, kan de henvise sagen til statsuretsdomstolen for at få en bindende dom.

b. Repræsentation og afstemning til rådet og Kalif-posten

Borgerne i en provins vil stemme for at vælge medlemmerne af et lokalt råd. Hvert lokalråd vil vælge et antal repræsentanter, der sendes til det nationale råd (Umma-rådet).

Antallet af repræsentanter vil svare til befolkningstallet i den enkelte provins, så **hver provins' vægt i rådet er baseret på proportionel repræsentation.**

Perioden for en repræsentant er i begge råd 5 år.

Enhver borger (muslim eller ikke-muslim, mand eller kvinde) er, så længe vedkommende er moden og forstandig, valgbar til de lokale eller det nationale råd.

Ikke-muslimer har deres egne repræsentanter i begge typer råd.

6. Etablering af sammenhængende medborgerskab

Sharia støtter den ide, som fastslået af den første profetiske forfatning, at så længe borgere, uanset religion, overbevisning eller køn, overholder forfatningen, så er det statens pligt at sikre, at deres liv, ære, tro, forstand og ejendom ikke krænkes.

Sekteriske stridigheder, uanset om de er baseret på skoleretning, stamme eller etnicitet, vil blive forhindret af den islamiske stat, og de underliggende uislamiske ideer, som tilskynder til sådanne spændinger, vil der blive oplyst aktivt imod. Det håbes, at ikke-muslimerne vil tage positivt imod de rettigheder og muligheder, der ydes af staten til alle borgere.

7. Beskyttelse af ikke-muslimske borgere

Ikke-muslimske borgere garanteres uafhængelige rettigheder af Sharia. De vil have ret til at vælge medlemmer til de lokale og det nationale rådgivende råd.

Eksempelvis Egypten har en anelig koptisk kristen befolkningsgruppe, og den islamiske stat vil være forpligtet til at sikre, at disse borgere behandles på en retfærdig og værdig måde.

De vil have ret til at anvende deres egne regler vedrørende familiemæssige og religiøse anliggender. De vil have lige status i Sharia domstolene mht. offentlige anliggender, ligesom de vil have adgang til tilsyns- og statsuretsdomstolene ligesom enhver anden borger.

De vil være undtaget militærtjeneste og alle andre beskatninger end jizya skatten.

8. Offentlig sikkerhed og standarder

- Dommere

Sharia foreskriver, at tilsynsdommerne uddannes og gives redskaberne til at føre tilsyn med den offentlige interesse, fx handel og varestandarder.

Dette inkluderer kvaliteten af service, sikkerhedsforanstaltninger, vildledning af offentligheden osv. Denne afdeling af retsvæsenet kan fungere med eller uden en retsbygning og kan udstede straffe og bøder på stedet, hvor brud på standarder forefindes, fx defekte eller farlige varer eller miljøer.

9. Statsadministration til befolkningens gavn

Statens bureaukrati vil blive påkrævet at muliggøre, at borgernes liv ikke besværliggøres. Staten bør således ikke opkræve borgerne betaling for ydelser, som eksempelvis tilladelser osv. Desuden vil statsuretsdomstolen konstant føre proaktivt tilsyn med bureaukratiet og forvaltningsapparatet, ligesom den kan tage borgernes klager op.

Statens forvaltningsinstitution vil have en stærk offentlig servicemoral og vil proaktivt søge at afgøre og mindske klager for at tilfredsstille borgerne og undgå, at borgernes utilfredshed når et niveau, hvor statsuretsdomstolen skal involveres.

Statens embedsfolk bør være de mest kvalificerede og kompetente folk, og de offentlige lønninger vil afspejle dette krav om kompetencer.

10. Politiet som offentlige tjenestefolk

Politiet vil bevare borgernes og statens sikkerhed. Betjente vil blive betalt en passende høj løn, som afspejler seriositeten af denne rolle, og den vil være struktureret efter at skaffe adgang til de bedste folk. **God løn og fokus på uddannelse i både praktiske politifærdigheder og islamiske etiske målestokke vil udrense korrupsion i politistyrkerne,** således at både medlemmerne af styrken og selve offentligheden vil være stolte af deres politi. Som statsinstitution vil politistyrken være underlagt statsuretsdomstolens konstante tilsyn.

Kvindelige betjente vil udgøre en nødvendig del af politistyrken.

Politiet er ansvarligt for præventivt at bevare et sikkert miljø for rejse, handel osv. Nødvendigheden af at hyre private sikkerhedsværn vil anses som en fiasko for politiet.

Overvågning kan foretages over for mistænkte, der anses som en trussel mod offentlighedens interesse, og kun med tilladelse fra en tilsynsdommer, som er den type dommer, der er ansvarlig for den offentlige interesse.

11. Forpligtelsen til at ytre sig åbent

Alle borgere nyder retten til at ytre sig åbent og er endda forpligtet til at stille åbent til regnskab. Dog er alle genstand for Sharia, som ikke må overtrædes ved eksempelvis at kalde til omstyrtelse af Kaliffen. Denne åbne ytring er afgørende i forbindelse med at stille statsledelsen til regnskab og at sikre sig, at den ikke overtræder de grænser Sharia har defineret. Sharia har forpligtet eksistensen af mekanismer som Umma-rådet for at sikre, at disse rettigheder ikke frarøves.

12. Effektive medier

Der vil ikke være censur eller vilkårlige restriktioner på medier. Ingen bevilling vil være påkrævet for at starte en medieorganisation.

Private medieorganisationer er påkrævet at opfylde 2 betingelser: (a) Sharia må ikke overtrædes ved fx nøgenhed, kald til haram, kufr osv.; (b) strategiske nyheder relateret til militære anliggender eller internationale forbindelser skal præsenteres på en ansvarlig måde, som ikke medfører civil panik eller bekymring.

Medierne bør bidrage til beskyttelsen af Sharia, at stille Kaliffen til regnskab og hævde borgernes rettigheder og interesser.

13. Et stærkt, 21. århundrede militær med fremskudt tilstedeværelse

Kaliffen er militærets øverstbefalende og kan udpege og afsætte hærens ledende officerer eller andre generaler, som han finder det passende.

Militæret vil blive udrustet med de bedste tilgængelige våben og den bedste træning for at fuldføre sin rolle i beskyttelsen af den islamiske stats grænser og muliggøre Kaliffens politiske strategier. Alle sunde og raske mandlige muslimer fra 15-års alderen og op vil blive påkrævet at undergå en eller anden form for militærtræning, så de kan fungere som reserver for det bestående professionelle militær.

Militær løn bør afspejle den høje værdi islam tillægger det, at have et kompetent og professionelt militær. Udvælgelsesprocessen for både officerer og menige soldater bør sikre udvælgelsen af de bedst egnede individer til opgaven. Det vil ikke tillades, at nepotisme svækker den islamiske stats væbnede styrker.

Militæret vil ikke være involveret i politik, handel eller noget andet aspekt af statsadministrationen, som distraherer det fra opfyldelsen af dets rolle.

14. Udenrigspolitik: at blive en regional og global magt

Den islamiske stats internationale målsætning vil være at opnå regional og derefter global magtstatus.

Den vil ikke være bundet af nogen eksisterende international traktat, som modstrider Sharia eller søger at underminere den islamiske stats suverænitet på en hvilken som helst måde.

Den vil søge **bilaterale forhold i overensstemmelse med det, som Kaliffen vurderer til at være i statens bedste interesse.**

Staten vil gå efter at danne en ægte international forsamling for diskussion uafhængigt af FN, som er kompromitteret af Sikkerhedsrådets uforholdsmæssige magt, hvis charter overtræder Sharias suverænitet, og som i praksis har vist sig at være et redskab i hænderne på de neokolonialistiske magter.

- De muslimske lande

Den islamiske stat vil tilnærme sig borgerne og de indflydelsesrige folk i andre muslimske lande for at forberede en offentlig opinion i disse lande om at kræve forening med den islamiske stat. Disse tilnærmelser vil være baseret på Sharia-princippet om, at alle muslimer, efter etableringen af Kalifatet, herunder de tidligere regeringer i alle muslimske lande, er forpligtet af Sharia til at afgive lydighedsløfte til Kaliffen og overdrage deres fælles varetagelse til ham.

- Befrielse af besatte lande

De muslimer, som lider under besættelse, kan kun blive befriet af et stærkt Kalifat. Kaliffen vil tage de nødvendige skridt til at opbygge og anvende denne styrke.

Del IV: Social harmoni: stærke familier og et stærkt samfund

1. Opbygning af et sundt samarbejdsbaseret forhold mellem mænd og kvinder

a. Sunde interaktioner i ægteskabets ukrænkelighed

Sharia **tilskynder samarbejde mellem mænd og kvinder og placerer de intime interaktioner sikkert inden for ægteskabets grænser.** Dette gør det muligt for det seksuelle forhold at spille en positiv rolle ved at sammenbinde ægtemand og hustru som et hold i deres opdragelse af familien. Det forhindrer ligeledes den skadelige effekt af udenomsægteskabelige forhold og deres destruktive indvirkning på familiestabiliteten.

b. Fremmelse af et trygt, fredfyldt samfund – Dresscode

Sharia **specificerer en dresscode for både mænd og kvinder, som skal overholdes i offentligheden.** Denne dresscode sikrer at det offentlige rum er trygt og passende for familier.

Sharia forbyder den type påklædning, som fører til frustration og skaber fristelser til *zina* og udenomsægteskabelige affærer.

c. Forhindring af objektivering af kvinder

Det eneste sted til seksuel adfærd for manden og kvinden er inden for ægteskabets grænser. **Sharia forbyder objektivering og udnyttelse af den kvindelige krop inden for alle områder, eksempelvis reklamer, medier, offentlig påklædning og kunstformer som film og TV.** Sharia fastlægger reguleringer, som eliminerer mulighederne og atmosfæren for, at kvinder kan blive seksuelt udnyttet, som de bliver det i Vesten.

d. Sharia beskytter den gifte og ugifte kvinde

Sharia gør det ulovligt at tvinge en kvinde til ægteskab og gør det faktisk ulovligt for kvindens værg at afvise et frieri fra en passende partner uden god grund.

Sharia opstiller en retsproces, som sikrer kvindens ret til skilsmisse, hvis hun er ulykkelig i ægteskabet. Der er intet stigma forbundet med skilsmisse.

Sharia forbyder fysiske overgreb, dette omfatter også fysiske overgreb begået af en ægtemand mod sin hustru. Manden har ingen ret til at påføre sin hustru fysisk skade.

Kvinden har ret til at bevare sin egen rigdom uafhængigt af sin ægtemand. Manden har intet krav på hendes ejendom, men er derimod ansvarlig for forsørgelsen af sin hustru, uanset niveauet af hendes personlige rigdom.

e. Retten til at arbejde og retten til at være husmor

Sharia tillægger kvindens rolle som mor og hustru afgørende betydning, grundet dens vigtighed for familien og samfundets stabilitet. Sharia kræver, at denne rolle respekteres og æres. Den kræver ligeledes, at hustruen støttes finansielt for at sikre, at hun kan opfylde sine forpligtelser på tilstrækkelig vis. **Sharia beskytter samtidig kvindens ret til at arbejde og tjene sin løn.**

f. Kravet om kvinders bidrag til det offentlige liv

Sharia anser kvindernes rolle i det offentlige liv som afgørende og uundværlig, uanset om det er i politik, erhverv eller handel osv. Kvinder skal gives alle uddannelsesmæssige muligheder for selvudvikling.

2. Familien og statens stærke fremtid

Familien er den grundlæggende byggesten i samfundet. Hvis den fejler, vil samfundet smuldrere. Sharia erkender dette i dens løsninger til fremmelse af familielivet og i dens metode til at sikre, at dette beskyttes.

a. Ægteskab og børn

Sharia erkender, at børn er statens fremtid, og at børn bedst kan udnytte det potentiale, Allah (swt) har givet dem, når de vokser op i et stabilt og kærligt familiemiljø. Dette er årsagen til, at ægteskabet er ukrænkeligt, at intime forhold fungerer som et af bindemidlerne i ægteskabet, og at alt, hvad der truer med at ødelægge eller svække ægteskabelig troskab, blokeres.

Udenomsægteskabelige affærer og zina ødelægger ægteskaber, hvilket igen ødelægger stabiliteten for børnene og i sidste ende ødelægger statens fremtid.

b. Slægtninge

Sharia opfordrer på det stærkeste til, at man tager sig af sin bredere familie, til sådan en grad, at det opfordres, at den bredere familie er første prioritet til modtagelse af almisser. Desuden er forsørgelse af slægtninge i nød en lovmæssig pligt.

c. Gennemsigtige arvelove

Sharia reducerer stridigheder om arv, som ofte er destruktive for familier og lokalsamfund, ved at foreskrive tydeligt, hvem der har ret til hvad.

3. Fremgang gennem uddannelse

Sharia kræver, at staten udvikler islamiske personligheder, og at staten frembringer kundskaber og evner i dens borgere i en grad, der er tilstrækkelig til, at de kan blive den ledende og mest teknisk avancerede nation i verden.

For at realisere dette vil staten adoptere et pensum, som både den offentlige og den private sektor vil undervise i. **Staten vil bestræbe sig på at gøre primær og sekundær skoleuddannelse gratis for alle piger og drenge** og sikre, at kvaliteten af undervisningen producerer uafhængige, nyskabende tænkere, som er i stand til at producere det lederskab og den selvtilidsfulde atmosfære, staten behøver for at konkurrere globalt.

Tertiær uddannelse vil blive indrettet efter en model, der gør den tilgængelig for studerende, og gør den i stand til at producere genialitetscentre for fortrinlig forskning, som vil tiltrække de bedste hjerner globalt.

4. Effektivt, betaleligt sundhedsvæsen

Staten er forpligtet til at yde basal og akut lægehjælp til alle.

Der regnes med skabelsen af et moderne præventivt sundhedsvæsen baseret på et stort antal af lokale familielæger og praktiserende læger. Andre modeller, som effektivt er blevet implementeret i lande med ressourcemæssige udfordringer har fastsat en ratio på 1 læge pr. ca. 1000 patienter. Dette, kombineret med en række større åbne ambulatorier for mere vanskelige helbredsproblemer, fx 1 større ambulatorium pr. 30.000 personer, kan reducere den samlede byrde på hospitalerne.

Del V: Realistisk og praktisk overgang til en islamisk stat

1. Ingen overtrædelse af Sharia under overgangen til en islamisk stat

Sharia må ikke overtrædes under nogen overgangsfase, og en overgangsfase skal være kortvarig. Især magtdeling med et regime, der ikke styrer med det islamiske system eller udviser en eller anden form for hykleri (fx det nuværende egyptiske eller saudiske regime), er ikke tilladt, end ikke som et middel til målet. Historien har vist frugtesløsheden af at være ulydig mod Allah (swt) på denne måde. **Der er ikke et eneste eksempel på, at et islamisk parti opnår andet end total fiasko i forsøget på at dele magten med et eksisterende regime.**

2. En 3-faset tilgang – prioritering og genanvendelse

Vi vil se på udviklingen af det islamiske Kalifat fra dag et ved magten i 3 faser:

- Fase 1: Etablering af strukturer og stabilisering – fx 30 dage**
- Fase 2: Fastlæggelse af langsigtede planer – fx 30 dage til 1 år**
- Fase 3: Gennemførelse af langsigtede planer – fx over 1 år**

Vi vil koncentrere os om fase 1 her, dvs. etablering af strukturer og opnåelse af en vis grad af stabilitet, hvilket muliggør for staten at bevæge sig videre til fase 2.

I fase 1 vil visse anliggender kræve nødvendig opmærksomhed, mens andre kan henlægges til videre overvejelse i fase 2.

For at illustrere med et eksempel, **ville det være utænkeligt ikke at takle spørgsmålet om statsfinanser øjeblikkeligt** – hvordan staten skal indsamle penge, iværksættelse af Sharia-metoderne, samt hvordan pengene skal bruges. Dette er et spørgsmål om overlevelse, og det er en nøgle til stabilitet.

På den anden side kan detaljerne i uddannelsessystemet, selvom de er af enorm strategisk betydning, tåle at blive overvejet i fase 2, da det er noget som vil blive iværksat over flere år.

Bevarelse af så meget af den eksisterende infrastruktur og det administrative personale som muligt.

Et andet princip er, at den dybe tallerken ikke skal genopfindes. Dette gør sig fx gældende for den tekniske ekspertise i forvaltningsapparatet. Det vil være klogt at beholde så mange af de eksisterende teknokrater og bureaukrater som muligt og iværksætte en ændring af kultur ved at udpege pålideligt, ideologisk motiveret personale til de vigtigste institutioner og give dem til opgave at sikre, at planlægningen sker efter islamiske retningslinjer. Dette gør det muligt for Kaliffen at bevare den type detaljerede viden, som eksisterer hos denne gruppe af profes-

sionelle, og udnytte den korrekt. Lignende principper gør sig gældende for andre eksperter, såsom retsprofessionelle osv.

3. Fase 1 – kritiske reformer

a. Statsledelsen

Kaliffen vil øjeblikkeligt overtage direkte kontrol over de væbnede styrker og sikkerhedsstyrkerne og udpege ledende officerer, som han finder det passende.

Kaliffen vil øjeblikkeligt udgive en forfatning udledt fra den islamiske Sharia, hvilket afspejler, at selve forfatningen er underlagt Sharia. Dette vil skabe klarhed over, hvad der er og ikke er til diskussion og give en forklarende baggrund for de reformer, der skal gennemføres.

Implementeringen af den nye forfatning og Kaliffens politik vil blive realiseret gennem den øjeblikkelige udpegelse af guvernører og borgmestre i alle statens områder. For at overkomme forhindringer, ineffektivitet og korrupsion i de eksisterende strukturer, kan Kaliffen udøve sin ret til at udpege parallelle strukturer af ledere, ansvarlige for finanser og indsamling af skatter i hver enkelt provins og by.

b. Finans og økonomi

Overgangstilgangen kan opsummeres i følgende punkter:

1. Massiv reduktion af udgifter

- a. Standsning af afbetaling på rentebaserede lån
- b. Standsning af udgifter til formål, Sharia har forbudt

2. Etablering af alternative kilder til statsindkomst som foreskrevet af Sharia

- a. Alle former for indirekte beskatning vil blive øjeblikkeligt afskaffet
- b. Statens indtjening fra skatter vil primært bestå af zakat og kharaj/usshr (jordskat)
- c. En undersøgelse af al jord vil blive iværksat for at vurdere kharaj, hvoraf den første betaling vil blive indsamlet inden for 12 måneder
- d. Private ejere af store mængder uanvendt dyrkbar jord, som findes i vores lande, vil øjeblikkeligt blive informeret om kravet om enten at begynde at anvende jorden eller risikere konfiskering.
- e. Det forudses, at det vil tage 3 måneder at genopbygge strømmen af statsindkomster i overensstemmelse med Sharias beskatningspolitik.
- f. Offentligt ejerskab og statsvaretagelse af mineral- og energisektoren vil ligeledes kanalisere indkomster fra gas, kul, olie og andre naturressourcer direkte til Kalifatets statskasse.

3. Reformation af statsudgifter i henhold til prioriteter

4. Overgang af statsvalutaen fra flydende til fuld guld- og sølvdækning

- a. Valutaen vil blive bundet til guld og sølv, prisen vil blive baseret op guld/sølv reser-
vernes omfang og de nominelle priser på arbejds- og varemarkedet.

5. At holde statsfinanserne kørende, mens overgangen gennemføres

- a. Kaliffen vil have adgang til betydelige mængder guld- og udenlandsk valutaeserver, som er tilstrækkelige (i Egyptens tilfælde) til at dækker over et års udgifter i nødstilfælde.

6. Øjeblikkelig øget cirkulation af rigdom – de følgende tiltag vil resultere i en omgående forøget cirkulation af rigdom:

- a. Eliminering af betaling på rentegæld vil føre til større købekraft
- b. Fjernelse af incitamentet til at investere for at få renteudbytte, og dermed øget direkte investering i erhvervsforetagender
- c. Større købekraft som resultat af stærkt reduceret beskatning

c. Politisk repræsentation

- En proces vil blive iværksat for at opstille lokale råd samt det nationale Umma-råd, som alle formes ved valg.
- Ethvert parti, der stemmer overens med den islamiske forfatning, vil have tilladelse til at blive etableret.

d. Retsvæsenet

- Bevarelse og udstyring af eksisterende dommere med et sæt af retningslinjer for straf af kriminalitet klassificeret af Sharia.
- Genoptagelse af retsprocesser ved slutningen af fase 1.
- Mekanismer for dommerne, som giver hurtig adgang til Sharia-ekspertise for at muliggøre retsprocessens forløb.

e. Medier

- Uafhængige medieorganisationer vil have ret til at udføre deres pligter, forudsat de ikke promoverer holdninger, der underminerer forfatningen.
- Kaliffen vil overtage en officiel TV kanal med de formål at fremlægge sin politik, skabe gennemsigtighed og informere befolkningen. Kanalen vil blive overtaget åbenlyst og dens formål vil blive forklaret tydeligt. Den vil være et nøgleredskab i begyndelsen af fase 1, for at Kaliffen kan komme kontakt med og gøre sig selv kendt for de muslimske masser.

- Samme principper og retningslinjer vil gælde for alle andre teknologiske og trykte medier.

f. Appel til muslimer, der lever i Vesten og resten af verden

- En appel vil blive udsendt til de muslimer, der lever uden for staten, især dem med specialistkompetencer i teknologi, politik, ledelse, administration osv. Det håbes, at den resulterende tilstrømning af talent vil være uvurderlig for opbygningen af infrastruktur i statens tidlige dage.

4. Fase 2 og fase 3 reformer

Fase 2 komiteer skal opstilles i fase 1, så de kan levere en række potentielle planer til Kalif-fen, for at staten kan overgå fra stabilitets- og overlevelsesfasen til en græsrodsændring af statens strukturer og karaktertræk.

For de følgende områder og andre vil afdelingskomiteer blive oprettet for at ensrette disse områder i statens bedste interesse: uddannelse, kultur, infrastruktur, kommercielle reformer, offentlig sikkerhed og sociale reformer.

Del VI: Konklusion

Som konklusion kalder vi alle muslimer til at gøre følgende:

- **Tro** på de islamiske løsninger.
- **Forstå** mægtigheden af de islamiske løsninger.
- **Overbevis** andre om de islamiske løsninger.
- **Kræv** islamiske løsninger i de muslimske lande.
- **Afvis** både sekulære løsninger og sekulære løsninger forklædt i islamisk retorik.
- **Afslør** den ”gradvise tilgang” til Sharia-løsningerne – den virker ikke og forårsager Allahs (swt) vrede.
- **Støt** Hizb ut-Tahrir til overtagelse af magten på Ummas vegne for at frigive den islamiske Sharias kraft ved at etablere Khilafah-staten (Kalifatet).

Appendiks A: Udledning af moderne rammer for politik fra de islamiske lovgivningskilder

For at illustrere, hvordan moderne rammer for politik faktisk kan udledes fra de islamiske lovgivningskilder, anføres som eksempel følgende uddrag af bogen ”Det økonomiske system i islam” af Taqiuddin An-Nabhani (stifteren af Hizb ut-Tahrir):

Offentlig ejendom (Al-Milkiyyah Al-Ammah)

Offentlig ejendom er Lovgiverens tilladelse til, at fællesskabet deler brugen af aktivet. Aktiver, som er offentlig ejendom, er de ting, Lovgiveren foreskrev som tilhørende hele fællesskabet, og de ting, Han forbød individet at eje noget af egenhændigt. Dette er kategoriseret i tre typer:

1. Det, der anses som en offentlig nødvendighed, hvor en by eller et lokalsamfund ville sprede sig ud for at anskaffe det, hvis det ikke var tilgængeligt.
2. Utællelige beholdninger af mineraler.
3. Ting, som i deres natur, forhindrer individer i at eje dem.

Hvad angår de offentlige nødvendigheder, så er det alle de ting, der anses som en nødvendighed af folket. Profeten (saaws) forklarede disse ting i Ahadith ved deres beskrivelse, snarere end at optælle dem alle. Ibn 'Abbas (ra) berettede, at Profeten (saaws) sagde: ”**Muslimerne er partnere (fælles) i tre ting: vand, græsgange og ild**”, rapporteret af Abu Dawud. Anas (ra) berettede fra Ibn 'Abbas (ra), tilføje: ”og deres pris er Haram (forbudt)”. Ibn Majah berettede fra Abu Hurairah (ra), at Profeten (saaws) sagde: ”**Tre ting forhindres ikke (for folket); vand, græsgange og ild.**” Dette er et bevis på, at folk er fælles om vand, græsgange og ild, og at individet forbydes at eje dem. Men det bemærkes, at Hadithen nævnte dem som tre, og de er *Jamid* (ikke-afledte) navne, og dette kunne indikere, at disse tre ting er de eneste, som udgør offentlig ejendom, uden hensyn til deres skildring som nødvendigheder for fællesskabet.

Den, som gransker i sagen, vil imidlertid finde, at Profeten (saaws) tillod ejerskab af vand i At-Taif og Khaybar for individer, og de ejede det faktisk med det formål at vande deres planter og landbrug. Havde delingen af (fællesskabet om) vand været alene, fordi det er vand, og ikke grundet hensynet til fællesskabets behov for det, så ville han (saaws) ikke have tilladt individer at eje det. Så fra Profetens (saaws) udtalelse: ”**Muslimerne er partnere (fælles) i tre ting: vand, græsgange og ild**”, og fra hans tilladelse til at individer kan eje vand, kan det udledes, at *Illah* (begrundelsen) for fællesskab om vand, græsgange og ild er, at de er blandt fællesskabets nødvendigheder, som er uundværlige for fællesskabet. Så Hadithen nævner disse tre (ting), men de skal forstås som nødvendigheder for fællesskabet. Derfor følger denne *Illah* (begrundelse) den (ud fra teksten) forståede lov i eksistens og fravær. Alt, hvad der lever op til at være nødvendigheder for fællesskabet, anses som offentlig ejendom, uanset om det er vand, græsgange og ild, eller om det ikke er, dvs. uanset om det er nævnt specifikt i Hadithen eller ej. Hvis det ikke lever op til at være en nødvendighed for fællesskabet, selv hvis det (tingen) er nævnt i Hadithen, ligesom vand, så er det ikke blandt fællesskabets nødvendigheder,

men derimod blandt de ting, som kan ejes af individet. Kriteriet for at afgøre, hvorvidt en ting er en nødvendighed for fællesskabet er, at det er enhver ting, hvis utilgængelighed ville få fællesskabet, uanset om det er en gruppe beduiner, en landsby, en by eller en stat, til at sprede sig ud i søgen efter den. Er dette kriterium opfyldt, så er den givne ting en nødvendighed for fællesskabet, ligesom vandkilder, skove til brænde, græsgange til kvæg og lignende.

Hvad angår mineraler, så er de af to typer: den ene er af begrænset mængde, som ikke anses som betydelig. Den anden er af utællelig mængde. Mht. den første type, så kan den være privat ejendom, som ejes egenhændigt og behandles ligesom fundne skatte (*Rikaz*), hvor en femtedel betales til statskassen. Amr ibn Shuaib berettede fra sin far, fra hans farfar, at Profeten (saaws) blev spurgt om det, der bliver fundet og samlet op på en offentlig vej. Han (saaws) sagde: **"Det, som bliver samlet op på en offentligt benyttet vej eller i landsbyen, skal I annoncere i et år. Hvis nogen efterspørger det, så giv det til ham, og hvis ikke, så vil det være jeres. Men hvis det blev fundet ved ruiner/(et øde sted), så skal en femtedel af det, ligesom af (fundne) gemte skatte, betales til statskassen"**, berettet af Abu Dawud.

Mht. utællelige mængder mineraler, som normalt ikke kan udtømmes, så er det en offentlig ejendom, og må ikke ejes af individer, grundet det, som At-Tirmidhi berettede fra Abyad ibn Hammal om, at han kom til Profeten (saaws) og bad ham om at give ham et stykke jord, hvorpå der var en saltmine, og han (saaws) gav ham det. Da han så gik, var der en af de tilstedeværende, der sagde til Profeten (saaws): **"Ved du, hvad du gav ham? Du gav ham en utællelig mængde vand (Al-'udd)"**, hvorefter han (saaws) **fratog ham det igen**. Han sammenlignede saltminen med en utællelig mængde vand (*Al-'udd*), fordi den ikke udtømmes. Denne Hadith indikerer således, at Profeten (saaws) gav saltminen til Abyad ibn Hammal, hvilket betyder, at det er tilladt at give/eje en saltmine. Men da han indså, at det var en permanent mine, som ikke udtømmes, tog han den tilbage og forbød dermed privat ejerskab af den, da den hører under det offentlige ejerskab. Det som er af betydning her er ikke saltet, men derimod saltminen. Beviset for dette er, at da han (saaws) fandt ud af, at den var udtømmelig, forbød han, at den blev ejet privat til trods for, at han vidste, at der var salt på grunden og til at starte med gav den væk. Forbuddet var derfor grundet minens udtømmelighed. Abu Ubayd sagde: *"hvad angår, at han (saaws) gav Abyad ibn Hammal det salt, der blev fundet i Ma'reb, hvorefter han fratog ham det igen, så gav han det væk, idet han anså det som død jord, som Abyad ville genoplive og dyrke.*

Da Profeten (saaws) indså, at det indeholdt Al-'Udd (en udtømmelig kilde), som er det, der indeholder udtømmelige mængder af en ressource, som vandet i kilder og brønde, tilbagekaldte han det, fordi det er Profetens (saaws) Sunnah i forbindelse med græsgange, ild og vand, at folk er fælles om at eje dem. Så han (saaws) ønskede ikke at ejerskabet gik til én person på bekostning af andre". Eftersom salt er et mineral, så anses det, at Profeten (saaws) skiftede mening efter at have givet det til Abyad, som begrundelsen (*Illah*) for forbuddet mod at det ejes af private, dvs. at det er en mineralmine indeholdende utællelige mængder, og altså ikke at det specifikt er saltminer med utællelige mængder. Det fremstår ved undersøgelse af denne Hadith, at begrundelsen (*Illah*) for, at salt-/mineralminen ikke kunne gives væk er, at den indeholdt en utællelig mængde, dvs. var udtømmelig. Det fremgår af beretningen fra Amr ibn Qais, at saltet i dette tilfælde er et mineral, fordi han sagde: *"minen/(mineralet) af salt"*. Det fremgår desuden af de retslærdes ord, at de anså saltet som et mineral, og at Hadithen således er relateret til alle mineraler og ikke specifikt til salt.

Hvad angår Abu Dawuds beretning om, at Profeten (saaws) gav Bilal ibn Al-Harith Al Muzni mineralerne (minerne) i Qabaliah, hvilket også berettes af Abu Ubaid i hans bog (*Al Amwal*) fra Ikrimah, som sagde: **"Profeten (saaws) gav Bilal sådan en jord med sådanne mineraler"**,

så modstrider denne Hadith ikke Hadithen om Abyad. Denne Hadith skal derimod tolkes således, at de mineraler, som Profeten (saaws) gav Bilal var af begrænset mængde, og derfor tilladte at give til et individ, ligesom Profeten (saaws) gjorde, da han i første omgang gav saltminen til Abyad. Hadithen bør dog ikke tolkes som en generel tilladelse til, at sådanne miner/mineraler kan gives til private, da dette ville modstride det, som Profeten (saaws) gjorde, da han tog den mine, han havde givet Abyad tilbage, efter at han (saaws) indså, at den havde utælleligt indhold, og under normale omstændigheder udtømmelig. De mineraler/miner Profeten (saaws) gav ud skal forstås som værende begrænsede og let udtømmelige.

Denne lov, nemlig at utællelige og udtømmelige forekomster af mineraler anses som offentlig ejendom, omfatter alle mineraler, uanset om de ligger på jordens overflade og er lettilgængelige, som (i nogle tilfælde) salt, kul, safirer, rubiner og lignende; eller om det er mineraler, som findes under jorden og kun kan udvindes ved anstrengelse og arbejde, som guld, sølv, jern, kobber, bly og lignende. Det gælder også for både faste mineraler, som krystaller, og flydende, fx olie. De er alle "mineraler" (naturressourcer) og er omfattet af Hadithens betydning.

Mht. de ting, hvis natur forhindrer, at de hører under det private ejerskabs domæne, så er det ting, som hører under fællesskabets nødvendigheder. Selvom de hører under den første kategori, fordi de er nødvendigheder for fællesskabet, så adskiller de sig fra den første kategori i den forstand, at det er deres natur, som forhindrer, at de ejes af individer. Vand kan fx godt ejes af individer, men det er forbudt, hvis fællesskabet ikke kan klare sig uden dette vand. Dette står i modsætning til eksempelvis veje, som bestemt ikke kan ejes af noget individ. Selvom beviset for denne kategori er, at den tekstuelle begrundelse (*Illah*) gør sig gældende for den, og at den hører til fællesskabets nødvendigheder, så indikerer naturen af disse ting ligeledes, at de hører til den offentlige ejendom. Denne kategori omfatter veje, floder, have, søer, offentlige kanaler, bugter, stræder og lignende. Også inkluderet i denne kategori er ting som fx moskeer, offentlige skoler, hospitaler, legepladser, vandrerhjem for rejsende osv.

Appendiks B – Bøger udgivet af Hizb ut-Tahrir

Følgende er blot nogle af de bøger, som er udgivet officielt af Hizb ut-Tahrir og dets medlemmer

1. Nidham ul-Islam (Islams System)
2. At-Takattul al-Hizbi (Den Partimæssige Sammenslutning)
3. Mafaheem Hizb ut-Tahrir (Hizb ut-Tahrirs Opfattelser)
4. Min Muqawwimat an-Nafsiyyah al-Islamiyyah (Bestanddele af Den Islamiske Psyke)
5. Ad-Dawlah al-Islamiyyah (Den Islamiske Stat)
6. Ajhizat Dawlat al-Khilafah (Kalifatets Statsinstitutioner)
7. An-Nidham ul-Ijtima'i fil-Islam (Det Sociale system i Islam)
8. An-Nidham ul-Iqtisadi fil-Islam (Det Økonomiske System i Islam)
9. Al-Amwal fee Dawlat ul-Khilafah (Kalifatets Finanser)
10. Mafaheem Siyasiyyah li Hizb ut-Tahrir (Hizb ut-Tahrirs Politiske Opfattelser)
11. Ash-Shakhsiyyah al-Islamiyyah (Den Islamiske Personlighed – 3 bind)
12. Muqaddimat ud-Dostoor (Forfatningsudkastet)
13. Al-Kurrasah/Ad-Dousiyyah ("Mappen"),
14. Usus Al-Ta'leem Al-Manhajee Fee Dawlat Al-Khilafah (Fundamenterne for Den Metodologiske Uddannelsespolitik i Kalifatet)
15. Nazarat Siyasiyyah (Politiske Synspunkter)
16. Nasharat us-Sayr (Løbesedler om Fremgang)
17. Manhaj Hizb ut-Tahrir Fee At-Taghyeer (Hizb ut-Tahrirs Ændringsmetode)
18. At-Ta'reef Bi-Hizb ut-Tahrir (Hizb ut-Tahrir – "Definitionen")
19. Nida' Haar (Et Varmt Kald)
20. Ahkam us-Salah (Salah-Reglerne)
21. Al-Fikr ul-Islami (Islamisk Tænkning)
22. Naqdul Ishtirakiyyah al-Marxiyyah (Tilbagevisningen af Den Marxistiske Socialisme)
23. As-Siyasah al-Iqtisadiyyah al-Muthla (Den Ideelle Økonomiske Politik)
24. Kaifa Huddimat al-Khilafah (Hvordan Kalifatet Blev Nedlagt)
25. At-Tafkeer (Tænkning), Sur'at ul-Badeehah (Hurtigtænkning)
26. Nizam ul-Uqoobat (Straffesystemet)
27. Ahkam ul-Bayyenat (Regler for Retsbeviser)
28. Al-Hukm Ash-Shar'i Fil-Istinsaakh wa Naql Al-A'Daa'a wa Umoor Ukhra (Sharialoven Vedrørende Kloning, Organtransplantation og Andre Spørgsmål)
29. Hazaat Al-Aswaaq Al-Maaliyyah (Finansmarkedernes Ustabilitet)
30. Hatmiyah-t Siraa' Al-HaDaaraat (Uundgåeligheden af Civilisationernes Sammenstød)
31. At-Tayseer Fee Usool ul-Tafseer- Surah Al-Baqarah (En Let Tilgang til Principperne for Tafsir - Surat Al-Baqarah)
32. Tayseer ul-wusool ila Al-Usool (En Let Tilgang til at Opnå Adgang til Usool)
33. Al-Azamaat ul-Iqtisaadiyyah (Økonomiske Kriser)
34. Siyasat Al-Tasnee'a wa Binaa'a ad-Dawlah Sinaa'iyyan (Industripolitikken og Opbyggesen af En Industriel Stat)